

GÖMÖRI GYÖRGY

## 1945. május 9.

*szegedkörnyéki pusztán  
egy szénakazlon ülve  
– alkalmi birkapásztor –  
egy kalandregényt bújtam  
mikor kitört a béke*

*mert felzúgtak a harangok  
közel és messze távol  
a szőregi határból  
s hirdették zengve zengték  
– a háborúnak vége*

*ugyanakkor Pilinszky  
„mindenki Jancsikája”  
egy szakadt és átizzadt  
de katona-gúnyában  
felmászott egy kis dombra  
s a bajor kápolnában  
évek óta először  
tudott úgy igazából  
imádkozni a Béke  
irgalmas istenéhez*

*– a csönd mindent betöltött  
csak P. J. szíve mélyén  
csendült fel a harangszó*



## Panasz

*Ami nehéz, fényes és ritka, azt imádjuk:  
a szétrobbantott csillagok porát.  
(Aranynak hívják köznapi nevén.)  
Bennünk meg túl sok a könnyű és sötét,  
ezért tapadunk minden lenge ködhez  
és sejtelmes sötéthez is, ha lágyan körbezárt.  
Vannak napok, mikor minden lépés nehéz –  
mintha iszapban caplatna az ember,  
vagy füstös alagútban kapkodna levegőért;  
bár máskor, a nap kisütvén, gondtalan  
siklunk át fény-borzolta kék tavon,  
vitorlánk szélirányban – –  
De nincs ki tudna é l n i , jó beosztva,  
mint ostromlott vár védője élelmét, napjait,  
egyszerre tartva be az ős-idő hatalmas  
és ön-világa szűk törvényeit,  
követve az évszakok szelíd futását  
és sorsa messzehangzó dallamát...*